

[Camre.]

lov til at sige til fru Hanne Reintoft, at fru Hanne Reintoft har misforstået de ændringer, vi har fået gennemført i tilskudsreglerne. Det, der var målsætningen, var at flytte forbruget af medicin fra de dyre til de billige medicintyper og at nedsætte befolkningens forbrug af psykofarmaka, noget, som jeg forstod på fru Hanne Reintoft at også hun og hendes parti var interesseret i. Når vi måtte bruge tilskudslovgivningen til dette, så var det simpelt hen, fordi den eksisterende lovgivning ikke var restriktiv nok og ikke kunne bruges til en egentlig materiel regulering; derfor måtte vi bruge tilskuddene. Dette er vores begrundelse for på disse områder at ønske en stærkere, en mere håndfast lovgivning, således at man ikke alene skal være henvist til at regulere gennem tilskuddene.

Hanne Reintoft (DKP):

Det, hr. Camre forklarer om de ændrede tilskudsregler, kan næppe bortforklare, at de kom frem sammen med andre spareforslag fra den store kulegravningsbande, da man skulle til at spare; og fra en ganske almindelig socialrådgiverpraksis ved jeg også meget præcist, at det har været virkelig besparende, for det har givet mange, mange mennesker en hel del vanskeligheder med at få den medicin, de skulle have. Men lad nu det være, hvad det være vil.

Jeg vil godt sige til hr. Camre: det er vel ikke måden at begrænse medicinmisbrug på at ændre tilskudslovgivningen, så de mennesker, der har brug for medicinen, kommer i vanskeligheder? Det var vel mere praktisk at lave regler — som jeg også forstod vi var enige om i vores indledning — der gjorde, at folk ikke fik ordineret den forkerte medicin, altså så lægerne uafhængigt af reklamepres og mange andre ting kunne ordinere økonomisk rigtigt og derfor ikke bragte folk ud i den situation, at de ikke kunne få, hvad de skulle have.

(Kort bemærkning).

Camre (S):

Til fru Hanne Reintoft kun dette, at det er rigtigt, at denne ændring af tilskudsreglerne kom frem i forbindelse med den såkaldte kulegravningsbandes virksomhed,

men jeg synes nok, man må sige, at besparelser er ikke altid af det onde, og dette er altså et af de områder, hvor besparelsen efter min opfattelse har været værdifuld.

Det er naturligvis rigtigt, som fru Hanne Reintoft siger, og som jeg i og for sig også sagde i mit forrige indlæg, at dette er ikke den rigtige måde at begrænse medicinmisbrug på. Det er også derfor, vi nu ønsker en mere restriktiv lovgivning, men adgangen til en mere restriktiv lovgivning var på det tidspunkt ikke til rådighed for regeringen, og derfor måtte man bruge tilskudsvejen.

Med hensyn til, at folk er kommet i vanskeligheder, så har jeg også været ude for i mit arbejde som folketingsmedlem, at folk er kommet og har klaget over dette. Det kan skyldes, at man ikke ude omkring hurtigt nok har været opmærksom på adgangen til dispensation, hvor den dyre medicin, som man ikke har kunnet få, har været den eneste, der var forligelig med en enkelt patients helbred. Men der er altså denne dispensationsadgang, som ministeren var inde på. Den er lidt besværlig. Lægen skal søge sundhedsstyrelsen osv. Lige i begyndelsen kom der en bunke sager, hvilket gav en ophobning, der forhindrede en effektiv og hurtig behandling, men jeg har forstået, at dette problem er løst på indeværende tidspunkt.

Indenrigsministeren (Jacob Sørensen):

Må jeg sige til hr. Camre i anledning af de spørgsmål, der blev rejst, at det er nok spørgsmål, som hører hjemme i udvalgsarbejdet; dér vil vi kunne give udvalget de oplysninger, som findes i ministeriet. Jeg kan sige principielt, at regeringens holdning er den stadig væk, at vi nødvendigvis må tage det med, som vi ikke kan undgå i forbindelse med EF-problematikken, men at vi naturligvis ligesom alle andre ønsker, at også navne- og etiketteringsproblemet bliver løst på den mest hensigtsmæssige måde. Det tror jeg man kan blive enig med vore medlemmer i udvalget om, når man kommer til arbejdet dér.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.